

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 3 lutego 1973 r.

w sprawie ustalenia dodatków specjalnych dla pracowników prokuratorskich Prokuratury Generalnej.

Na podstawie art. 16 ust. 1 i art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 1967 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 13, poz. 55) uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Dla pracowników prokuratorskich Prokuratury Generalnej ustala się 12 stawek dodatku specjalnego w następujących kwotach:

Stawka	Kwota w złotych	Stawka	Kwota w złotych
1	4.500	7	1.900
2	4.000	8	1.650
3	3.500	9	1.400
4	3.000	10	1.200
5	2.600	11	1.000
6	2.200	12	800

2. Dodatek specjalny przysługuje za pełnienie niżej określonych funkcji:

Lp.	Funkcja	Stawki dodatku
1	Dyrektor departamentu (Gabinetu Prokuratora Generalnego)	6—1
2	Wicedyrektor departamentu (Gabinetu Prokuratora Generalnego), doradca Prokuratora Generalnego	7—2
3	Radca Prokuratora Generalnego	8—3
4	Naczelnik wydziału, wizytator	10—4
5	Kierownik działu (rejonu), specjalista	12—4

3. Przewodniczący Rady Państwa w wypadkach uzasadnionych szczególnymi względami może podwyższyć pracownikowi maksymalny dodatek specjalny przewidziany z tytułu pełnienia danej funkcji o jedną lub dwie stawki, a w stosunku do stawki pierwszej — o 500 do 1000 zł.

4. Dodatek specjalny nie podlega opodatkowaniu i jest wolny od potrąceń na składkę emerytalną.

§ 2. 1. W okresie pobierania dodatku specjalnego nie przysługują pracownikowi żadne inne dodatki z wyjątkiem dodatku za wysługę lat.

2. Pracownik może awansować w obrębie stawek dodatku specjalnego określonych w § 1, na zasadach i w terminach ustalonych dla pracowników ministerstw i urzędów centralnych.

3. Do pobierania dodatków specjalnych określonych w § 1 stosuje się odpowiednio przepisy § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1964 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników ministerstw i urzędów centralnych (Dz. U. Nr 29, poz. 185 z późniejszymi zmianami).

§ 3. Prokurator Generalny za zgodą Przewodniczącego Rady Państwa może wprowadzić czasowo funkcje poza ustalonymi w § 1 ust. 2 i dla funkcji tych określić wysokość dodatków specjalnych w granicach stawek ustalonych w tym przepisie.

§ 4. 1. Tworzy się fundusz nagród na nagrody dla pracowników prokuratorskich Prokuratury Generalnej w wysokości 1% planowanego osobowego funduszu płac tych pracowników.

2. Suma nagród indywidualnych przyznanych pracownikowi w danym roku kalendarzowym z funduszu określonego w ust. 1 nie może przekroczyć 15% jego rocznego uposażenia zasadniczego.

3. Tworzy się fundusz nagród za szczególne osiągnięcia w wysokości 1% planowanego osobowego funduszu płac pracowników objętych uchwałą, pozostający w dyspozycji Przewodniczącego Rady Państwa.

4. Poza nagrodami przewidzianymi z funduszy określonych w ust. 1 i 3 nie mogą być przyznawane nagrody z innych tytułów; nie dotyczy to nagród jubileuszowych, przysługujących na podstawie odrębnych przepisów oraz nagród: państwowych, za udział w konkursach, za osiągnięcia racjonalizatorskie i za projekty wynalazcze.

§ 5. W statucie powszechnych jednostek organizacyjnych Prokuratury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej stanowiącym załącznik do uchwały Rady Państwa z dnia 22 grudnia 1967 r. w sprawie statutu powszechnych jednostek organizacyjnych Prokuratury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Monitor Polski z 1967 r. Nr 72, poz. 350

i z 1972 r. Nr 56, poz. 296) w § 4 wyrazy „radcy Prokuratora Generalnego, naczelnika wydziału, wizytatora, kierownika działu lub rejonu” zastępuje się wyrazami „doradcy Prokuratora Generalnego, radcy Prokuratora Generalnego, naczelnika wydziału, wizytatora, kierownika działu (rejonu), specjalisty”.

§ 6. Tracą moc § 4a i 4b uchwały Rady Państwa z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie stanowisk służbowych i uposażeń pracowników prokuratorskich (Monitor Polski z 1964 r. Nr 79, poz. 373 i z 1966 r. Nr 48, poz. 238).

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1973 r.

Przewodniczący Rady Państwa: H. Jabłoński

Sekretarz Rady Państwa: L. Stusiak